

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem tgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naročevanje.

V začetku leta vabimo uljudno vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se naročijo še na dalje za leto 1895 na list, ki je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče v tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje koristi. Kdor more in hoče, naj pristopi med deležnike „katol. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“ vzdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katol. tisk. društva“ znaša za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina za „Slov. Gospodarja“. **Naročnina** pa znaša za celo leto 2 gold. 50 kr. in za pol leta 1 gold. 30 kr. ter za četrt leta 65 kr.

Naročnina se pošlje najlažlje po poštnih nakaznicah upravnstvu „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Odbor kat. tisk. društva.

Pogled naprej.

Neskončno modro je uravnala božja previdnost, da je človeku prihodnost prikrita. Pa kakor iz nekaterih znamenj moremo sklepati na prihodnje vreme, tako iz nekaterih političnih znamenj sklepamo politično prihodnost. Vendar človek obrača, Bog pa obrne.

Skoraj gotovo letos v Evropi ne bode vojske, ako se na Laškem ne bode kaj posebnega skuhalo. Mi Avstriji dobimo letos par prav važnih postav, namreč volilno preosnovo in novo davčno postavo. Naj bi obe bili pravični, pravični za glavni steber naše države, za kmečki stan! Letos bomo zopet volili deželne poslance. Mi Slovenci se volitve ne bojimo; zgubili ne bomo nič, prej kaj pridobili, ako smo složni. Ali pa bomo mi štajarski Slovenci složni ostali? Gotovo! Ako n. pr. »Slov. Gospodar« tako sodi o sedanjih ljudskošolskih postavah, kakor so pisali avstrijski škofje dne 11. novembra 1891, ali s tem dela neslogo? Nikakor, ker je od nekdanj istega mnjenja. Zoper kak stan pa ni ščuval in tudi ne bode. Sploh pa je »Slov. Gospodarju« vedno bila sv. vera voditeljica in mu bode tudi zanaprej!

Le poslušajmo, kako lepo so o sv. veri sedanjim namestnik Kristusov, papež Leon XIII., govorili v zadnjem božičnem govoru kardinalom in prelatom! Rekli so, da je bilo vse dosedanje njihovo delovanje na prestolu sv. Petra posvečeno namenu, da se po svetu vedno bolj razširja krščanska omika in kraljestvo božje. Hvaležni Bogu priznavajo, da ta njihov trud ni bil brezuspešen, kar spričuje zlasti oživljajoči se verski duh pri raznih narodih. Nevera, kateri so se narodi udali, rodila je žalostne sadove.

Narodi sedaj bitko čutijo te nasledke; osleparjeni in nesrečni gledajo rastoče nevarnosti za pravost in družabnost in spoznavajo, kako nespametno je zametovati kraljestvo božje in njegovo pravico. Sedaj jim je

jasno, da se posamezni ljudje kakor države zastonj trudijo za blagostanje, srečo in spopolnjevanje, ako tega ne iščejo pri Bogu. Vedó sedaj, da ni vestnosti in društvene kreposti, da tudi oistre postave ne zadostujejo brzdati duhove, kjer so zavrgli vero v Boga.

Zato pa treba skupnega delovanja, da se tem krepkeje razvija verska zavest ter da prešinja vse žile javnega in zasebnega življenja. Da bi se pač vrnila Bogu dolžna, ali mu tako nečastno odvzeta čast! Ime Njegovo imenuj se s spoštovanjem po zakonodajalnih zbornicah, po vseučilišcih, akademijah, po društvi in in družinah; uvedó naj zopet to ime oni, katerim je sveta dolžnost, med vojake, v šolo, delavnico in med ljudstvo, ki hrepeni po Njem!

Ako se tako utrdi vera v Boga, da njegov duh prešinja človeško družbo, tedaj človek na novo oživi, hrepeni po blažjih namenih, tedaj varno preiskuje najvišje resnice, diči se s posebno omiko in krepi s plemenitimi krepostmi, ki ga spopolnjujejo v sedanjem življenju ter omogočijo, da doseže tudi večno. To je ona srečna omika, katero je včlovečeni Sin božji prinesel človeštvu na svet!

Tako papež Leon XIII. — Slovenec je posebež. Pri njem sta vera in materin jezik nerazdružljiva. Ako zataji svoj materin jezik, navadno zataji tudi sv. vero in nasprotno. Zato pa iskreno ljubimo sv. vero in mili materin jezik. Ako bode naše dobro ljudstvo sv. veri udano, bode tudi krepkostno, in gotovo bode učakalo boljših dnij. Vsem ljubim Slovincem daj Bog srečno in veselo novo leto! Bog naj blagolovi naš trud! Vse za vero, dom in cesarja!

Skrbi in tožbe sadjerejca.

Prepričan sem, da je za zimo vsak sadjerejec sadna drevesa dobro zavaroval pred zajci ali s slamo, zlasti s turščino, ali pa s trnjem in koli. Vendar tako zavarovanje traja le od časa do časa; treba je vsako leto večkrat ponoviti. Sadno drevje in drugi pridelki pa so gotovo vredni, da se pred požrešno živadjo bolje okovarijo, namreč s pravičnim lovskim zakonom. Zato pa se nihče drug ne bo pobrigal, nego kmet sam mora stopiti na noge in terjati pravice! Stavim sto na eno, ko bi se drugim stanovom enaka krivica godila, kakšen vris in krik bil bi že po časnikih in zbornicah, da bi žugal svet podreti. Le kmet naš mirno spi in sanja, naj bi mu drugi pomagali iz zadreg, katere to niti ne briga. Slabo je to znamenje naše zavesti in poguma; vendar zmiraj ne sme tako ostati.

Pisalo se je že večkrat po časnikih, naj bi se združile občine k temu potrebnemu delu, kajti ravno v